

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Davidis Regii Prophetæ Psalterium

Moritz <Hessen, Landgraf>

Smalcaldiae, 1593

VD16 B 3258

Psalmvs LXXI. In te Domine speravi, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68864)

PSALMVS LXXI.

In te Domine speravi, & c.

IN te corde meo toto confido, Iehoua,
 Ne sine confundi spemq³, fidemq³, me am.
 Eripe me arumnis, causamq³, tuere iacentis,
 Munera per magna maxima iusticia.
 Inclina faciles, iuuua & ipse fideliter, aures,
 Propter iusticia vimq³, decusq³, tua.
 Sis mihi praesidium, fugiam quò tutus ab hoste,
 Hoc te pollicitum, sis memor, esse mihi.
 Tu quoniam rupes mea, tu fortissima turris,
 Nulla, in qua positis arce, pericla nocent.
 Erue me manibus, quas impius iniicit hostis,
 Quas mihi iniquus homo, quas violeta cohors.
 Tu mihi Protector, mihi tu fiducia solus,
 Spes mea, dum matris pendeo ab uberibus.
 Te nitor, tu me sustentas matris ab aluo,
 Vnde tuo nutu viuida membra traho.
 Hinc ego quòd spiro, vitali vescor & aura,
 Hac accepta tibi, mi Deus alme, fero.
 Portentum videor multis, monstrosus abortus:
 At tu per fugium es, firma salusq³, mihi.

Sint

Sint mea laude tua nunquam non ora referta,
Et sine honore tuo non eat vlla dies.
Ne me proicias, cum venerit agra senectus,
Membraq; cum fuerint debilitata mihi.
De me inimica manus confingit crimina multa,
Quarit & huic anima noxia consilia.
Dicendo: Deus hunc est auersatus, adeste,
Abripite hinc, non est, qui ferat vllus opem.
Ne, Deus, abscedas, procul et ne longius absis,
Auxilio vt releues me, propera, adfer opem.
Fac miseri vt pereant, & confundantur iniqui,
Insidias anima qui posuere mea.
Probrorum obruat hos ignominiosa procella,
Qui mihi, qua noceant, toxica dira parant.
Ast ego perpetua bonitate fauoreq; fretus,
Augebo laudes debito honore tuas.
Iusticiaq; tua referam praeconia gratus,
Illa caret numero, quam memorabo, salus.
Incedam virtute tua, Duce Ioua, tuaq;
Iusticia pergam solius esse memor.
A teneris, Deus, hanc animam instruis, hinc tua
In celebri caetu facta stupenda cano. (semper
Ne me destituas, vires vbi cana senectus

Fregerit, in facie & ruga senilis erit.
Fac, referam ut seris tua facta nepotibus, utq;
Posteritas discat brachia nosse tua.
Iusticia est sine fine, Deus, tua celsa, nec ullus
Talia qui faciat, vivit in orbe Deus.
Tu mea ut affligis curarum mole fatigans
Pectora: sic eadem vivificare soles.
Tu reuocas terra suppressum mole profunda,
Ut recreet vires luminis aura meas.
Tu me magnificum facis, & sustollis in altum,
Solarisq; humilem, cum mihi dexter ades.
Ergo tibi grates mea nunc Psalteria dicant,
Pro cunctis meritis, pro bonitate tua.
Quinetiam cithara meditabor psallere sancto,
Cuius in Israël gloria nota, Deo.
Vis anima tibi tota mea, à te Jona redempta,
Lata canet laudes & me a lingua tuas.
Namq; pudefacti fugient, probrisq; notati,
Noxia qui misero damna parare student.

PSALMVS LXXII.

Deus, iudicium tuum Regi da & c.

O Deus